

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria IIa Nr. 1891

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 29 mai 1955

Grija față de viitorii utemiști

... IUBESC PARTIDUL ca ochii din cap și vreau să lupt pentru cauza noastră dreaptă. De aceea, am făcut cerere să mă primesc în U.T.M. — așa a răspuns tânărul Ilieș Alexă din comuna Someș-Odorhei când a fost întrebat de către utemiști în adunarea generală, de ce vrea să devină membru al organizației noastre.

La fel cu Ilieș gîndesc astăzi zeci și zeci de mii de tineri din patria noastră. Și nici nu ar putea să fie alții. Tineretul nostru dorește să-și încline viața, să-și pună toate forțele sale în slujba cauzei clasei muncitoare, să lupe alături de comunisti și sub conducerea comunistilor pentru fărîmarea și întărirea vieții noi, ferice, în patria noastră.

U. T. M. este vîrstaru iubit al partidului, ajutorul și rezervă sa care luptă sub conducerea partidului pentru înfrîntarea politicii sale, pentru crearea unei vieți ferice în patria noastră. Tineretul nostru știe că numai în marea familie a utemiștilor, numai urmind calea arătată de partid și avînd pașii călăuziți de el, poate să-și vadă înfrîntă năzuințele, poate să-și pună în valoare forțele și capacitățile sale pentru crearea fericii patriei, a poporului nostru.

Uniunea Tineretului Muncitor este chemată să ajute partidului în munca de educație comunistă a tineretului, să transmită în masele largi ale tineretului linia partidului.

Cel mai înaintat tiner din patria noastră năzuiește să se înroleze sub steagul partidului, intrînd în rândurile U. T. M. Creșterea rîndurilor U.T.M. face deci parte din ansamblul muncii de educație comunistă a tineretului și de aceea trebuie să i se acorde atenția cuvenită.

În majoritatea lor, comitetele regionale și raionale U.T.M. au înțeles importanța acestei probleme. În organizațiile de bază din raionul Toplița, Regiunea Autonomă Maghiară, de exemplu, numărul tinerilor intrați în U.T.M. a crescut simțitor. Comitetele raionale U.T.M. Toplița și comitetele organizațiilor de bază din raza raionului duc o muncă permanentă și variată pentru atragerea celor mai buni tineri în rîndurile organizației noastre. Sînt însă și unele comitete raionale și comitete ale organizațiilor de bază care nu acordă suficientă atenție acestei sarcini. Trebuie combătută cu tărie poziția comitetului raional U. T. M. Bujor, regiunea Galați, care a dovedit nepăsare față de primirea de noi membri în organizație, desăvîrșind în această direcție o slabă activitate politică.

Organele și organizațiile U.T.M. au datoria să muncească în permanență cu tinerii, să-i ajute pe cei din fabrici să-și îmbunătățească metodele de muncă adu-

cîndu-i pe toți la nivelul frunțașilor, să-i ajute pe cei de la sate în obținerea de recolte bogate și în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, să-i ajute pe tineri în general să-și însușească comorile științei și culturii pentru ca ei să contribuie cu toate forțele și priceperile lor la victoria noului în viața noastră.

Pregătirea tinerilor pentru a intra în U.T.M. cere o preocupare permanentă din partea organelor și organizațiilor U.T.M. pentru creșterea fiecărui tînar. Tinerii care se pregătesc pentru a deveni utemiști trebuie să fie invitați la adunări generale ale organizațiilor de bază U.T.M., atrași în cercurile politice și cercurile de citi ale utemiștilor, antrenaji în diferite alte acțiuni. Fiecare tînar care se pregătește pentru a deveni utemișt trebuie să i se încredințeze o sarcină concretă. Cu tinerii trebuie să se organizeze viziunări în colectiv de filme și piese de teatru, sezătoari și reuniuni tovarășești. Sarcina organelor și organizațiilor U.T.M. este de a organiza cu pricepere timpul liber al viitorilor utemiști.

Pentru realizarea tuturor acestor sarcini, organele și organizațiile U.T.M. au datoria să îndrume astfel activitatea utemiștilor încît fiecare dintre ei să se preocupe îndeaproape de doi sau trei tineri pe care să-i crească și să-i pregătească, pentru ca, după o perioadă de timp, să fie demni de a fi recomandați organizației noastre. Meritul tînarului de a purta titlul de utemișt trebuie apreciat în primul rînd după felul în care luptă el pentru traducerea în viață a politicii partidului, după felul cum se achită de sarcinile sale în producție.

O atenție deosebită trebuie acordată pregătirii tinerilor fete pentru a deveni utemiște. Numărul lor nu este încă destul de mare în organizația noastră, datorită subestimării de către unele organe și organizații U.T.M. a capacității fetelor, a puterii lor de muncă. Trebuie combătută cu tărie mentalitatea aceluia care susține că „fetele nu pot activa în organizație” pentru motivul că „după ce se căsătorește sînt ocupate cu gospodăria”. Munca în gospodărie nu poate și nu trebuie să fie o piedică pentru activitatea oștească. Dimpotrivă, ele pot foarte bine să fie impiețite. Acest lucru îl dovedesc cu prisosință numeroase exemple ale organizațiilor de bază unde, la activitatea culturală, sportivă, la diferitele acțiuni de educație politică, fetele participă într-un număr mare.

Năzuința tineretului de a intra în U.T.M. trebuie încurajată și stimulată astfel încît fiecare tînar cîștigă să înțeleagă că a fi membru al Uniunii Tineretului Muncitor înseamnă a te comporta în așa fel încît toată munca, toată puterea ta să fie dăruită cauzei comune.

Ședința Comisiei de Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne

La 28 mai a avut loc ședința Comisiei de Afaceri Externe a Marii Adunări Naționale a R.P.R. Tov. Simlon Bughile, ministrul Afacerilor Externe al R.P.R. a făcut o expunere cu privire la Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat între cele 3 state participante la Conferința de la Varșovia.

În urma discuțiilor purtate, Comisia a aprobat în unanimitate Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală semnat la Varșovia și a hotărît să recomande Marii Adunări Naționale ratificarea acestui tratat.

Copiii Bucureștiului

Transmiind bucureștenilor un salut prietenesc, plin de prospețime și simțirăte, Olga Leposinskaia, cunoscută artistă a poporului din U.R.S.S., care se află ramăria în Capitala noastră după 10 ani, remarcă următoarele:

„În drum de la aeroport spre oraș, mașinile noastre s-au oprit la un moment dat... un grup de fetițe mic traversau strada conduse cu grijă de educatoarea lor. Copiii erau îmbrăcați cu rochițe răsii, se țineau unul de altul de poala rochiței, asemănîndu-se cu o cunună vie de maci roșii. Aveau fețele vesele și zîmbitoare, intru-chipînd parcă bucuria, tineretea, viitorul luminos.”

„Este de-a dreptul un neputință, ca trecînd aslăzîl prin orașele și satele Romîniei, călătorul să nu observe uralesele transformări care s-au produs în viața copiilor țării. Mai puternic decît cifrele, mai convingător decît orice argument sînt fețele vesele și zîmbitoare ale copiilor, viitorul luminos al republicii noastre.”

„Atențiune — copii!”

Florentin Popescu este un pușt șaten, nu prea grășut, de vreo patru ani. Și a lipit acum născutul apăsîndu-l de geamul ferestrei ce dă la stradă. L-a început cercetează nerăbdător tot ce se înfrîmîță afară, apoi devine trist, îmbunfnat, lăsfînd să i se furiseze două lacrimi grele pe obraz: „nu mai vine mașina...” Înțeleșiți toată „drama” lui Florentin? Nu! Nu puteți înțelege. Generația noastră n-are de unde să știe așa ceva. Dar deodată răsună din palmele, surcul s-a deschis ca un tranșafir: „A venit școala!” În fața casei s-a oprit o limuzină simpatică de culoare gri dintr-acelea care străbat orașul în primele ore ale dimineții făcîndu-ne să ne uităm lung după ele cu linia plină de mîndrie pentru toate cite s-au făcut în acești ani, pentru copiii patriei. Florentin s-a repezit spre mașină sub privirile

mamel sale care va pleca acum liniștită la uzină, unde este o simplă femeie de serviciu. Mașina s-a urnit din loc și Florentin și-a găsit un loc printre căpșoarele bălate cu funde marl roșii ale fetițelor, cu părăioare sau tichulețele colorate ale bălețelor. Privindu-i așa cum stau, al impresia că ai în fața un cuib de păsărele. „Atențiune copii!” te previne inscripția cu litere albe de pe capota și spatele mașinii. „Atențiune — copii!” Ea se adresează celorlalți șoferi, vatanilor de pe tramvaie, miștilor care deschid de sturpile, o ocolesc din ochi pînă departe, se adresează fiecărui trecător: aveți grijă, aci se află speranțele noastre, viitorul țării.

Spre munți

În școli, cursurile s-au sfîrșit. Curțile școlilor nu mai răsună de risetele zglobii ale copiilor. Copiii s-au mutat în parcurs. În policleințele școlare are loc întocmirea fișelor băneare. Aura Crăciuanu și Ionescu Rodica de la Școala nr. 12 fete vor pleca împreună cu alte mii și mii de fetițe și băieți în taberele de la Sinaia, Predeal, Cîmpulung. Vor petrece minunat citeva săptămîni la munte.

„Dați copiilor cit mai mult zahăr!”

Cu vreo 10—12 ani în urmă pe spinarea unei clădiri înalte de lângă Spitalul „Colțea”, își săreau în ochii cu nerușinare lîtere mari abstruse: „Da-ți copiilor vostri cit mai mult zahăr!” O mai mare bătaie de joc nici nu se putea. Auziți! Da-ți copiilor vostri cit mai mult zahăr, cînd milioane de țărani și muncitori nu avea mămăligă și pine pentru copii lor. În schimb armăsarul din grajdurile regale și sutele de cîini de vînătoare ale Coroanei, consumau tone de zahăr și ciocolată, pentru a fi... supli. Posturile de radio făceau o reclamă zgometoasă unui magazin „special” pentru copii unde se găseau „...cele mai fine costumează de catifea și rochițe

Daruri pentru Festival

Ca semn al prieteniei față de solii tineretului lumii care se vor întîlni în vara aceasta la Varșovia, tinerii din Capitală pregătesc diferite daruri, pe care le vor trimite participanților la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților.

Printre darurile pe care le lucrează tinerii muncitori de la întreprinderea „21 Decembrie” este și un glob pămîntesc pe care sînt trasate drumurile pe care tinerii din toate țările le vor străbate ca să ajungă la Varșovia. La uzinele „Clement Gottwald” tinerii pregătesc ca daruri pentru participanții la Festival lămpi de noptieră, artistice lucrate, mașini de călcat, machete etc. La uzinele „23 August” tinerii lucrează brichete, tabachere și creioane automate, cei de la „Electroaparat” lucrează lămpi mici care se pot atașa la cîrți, iar cei de la întreprinderea „Metaloglobus” lucrează termose și culii metalice pentru voiaj.

Darurile pentru participanții la Festivalul de la Varșovia pregătesc și studenții și elevii. Studenții de la Institutul de Muncă vor trimite în dar o colecție de roci, cei de la universitatea „C. I. Parhon” un album cu cele mai bune lucrări scrise pentru Festival de membrii cenzurii literar studențesc, iar studenții de la Institutul de petrol și gaze vor darui machete de sonde.

Tinerii muncitori din întreprinderi, studenții și elevii din Capitală care pregătesc aceste daruri împletesc în ele cu dragoste gîndurile lor de pace și prietenie față de tineretul din întreaga lume.

Colectiviștii, frunțași în întreținerea culturilor

Tinerii colectivisti din Rocu, raionul Costești, muncesc cu multă hărnicie. Urmind sfaturile tehnicienilor, alături de vîrstnici, ei contribuie efectiv la buna întreținere a culturilor. Pînă acum citeva zile au plivit de buruienii suprafața de 22 hectare cu grâu, iar pe alte 20 hectare au aplicat îngrășăminte chimice.

Cu aceeași sîrguință muncesc și la grădina de legume unde au plantat pînă acum 4000 fire răsădură de varză și 5000 fire răsădură de roșii. În fruntea muncilor de plantare a răsădurilor în grădina de legume cit și a întreținerii culturilor sînt comunisti și utemiști ca Maria Tănase, Valeriu Popa, Sultana Cîrstea, Maria Gușatu și mulți alți colectivisti.

Întreținerea culturilor este în prezent preocuparea cea mai de seamă și pentru colectivisti din comuna Mozaeceni, raionul Costești. Ei sînt convinși că efectuînd la vreme și în bune condițiuni lucrările de întreținere a culturilor, ogoarele lor vor da rod bogat.

Organizații în brigăzi și echipe, colectivisti din Mozaeceni au plivit de buruienii, pînă acum, o suprafață de 400 hectare cu grâu, 20 hectare secară și 20 hectare orz.

Alături de comunistii Vasile Ștefan și Gheorghe Marinescu, utemiști Victoria Fulga, Ștefana C. Oprea și Constantin Cruceană au fost frunțași în această muncă. Cu aceeași hărnicie au muncit colectiviste Florica Jarcu, Ioana D. Dumă, Gherghina Izvoranu și mulți alți colectivisti.

Correspondent CONSTANTIN NASTA

Îți revin în minte aceste imagini sumbre, străbătînd Bucureștii zilelor noastre, care la fiecare pas îți oferă în contrast dovezi certe ale grijii înalte ce se poartă copiilor noștri. Intrați pentru citeva minute numai la magazinul „Cei trei ursuleți” unde o mulțime de părinți pregătesc daruri copiilor lor, urmăriți originala competiție de tîrînet și tricletele care cheamă la „start” mii de copii; priviți programele bogate ale teatrelor și ansamblurilor pentru cei mici; cereștați noul produs pentru sugaci „Nestina” și intrați la Școala elementară de artă geografică pentru copii, plimbată-vă prin sălile Palatului pionierilor... Nicl un pic de reclamă. Totul exprimă o grijă adîncă pentru copii.

Război — molimelor

„De geaba natalitatea e mare... căci jumătatea copiilor mor în primul an al vieții și este încă de mirare că cealaltă jumătate scapă de moarte. Ce face astăzi statul față de această stare dezastroasă? Putem afirma că nu face nimic!”

V. BABEȘ
Cit de dramatice sînt aceste cuvinte ale marelui nostru savant rostite în anul 1901, care constată cu amărăciune jalnică situația a mortalității sub regimul cîcolimii romine. Cuvintele acestea se găsesc expuse la intrarea „Institutului de cercetări pentru ocrotirea mamei și a copilului” din București. Pe vremea lui V. Babeș un asemenea Institut nu exista. El s-a născut din grija ce o poartă statul nostru, miștilor viitorului, copiilor săi. 28 de profesori și conferențieri universitari sub conducerea unui încercat

Tineri și tinere din industrie!

Să luptăm în întrecerea socialistă pentru descoperirea și punerea în valoare a rezervelor interne, pentru răspîndirea metodelor înaintate de lucru, pentru folosirea întregii capacități de producție a mașinilor, în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor primului nostru plan cincinal!

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Daruri pentru Festival Pe baza extinderii mecanizării

Cunoscînd sarcinile ce le revin în cadrul luptei pentru îndeplinirea planului cincinal, muncitorii și tehnicienii de la stația de egrenat bumbac din comuna Arsache, raionul Giurgiu, au luat o serie de măsuri menite să asigure creșterea productivității muncii și realizarea unor însemnate economii.

Astfel, la începutul anului trecut s-a introdus mecanizarea în tot procesul de producție — de la magazile de materie primă pînă la depozitul de păstrare a baloturilor de materie finită. Sub îndrumarea controlorului tehnic, tovarășul inginer Ion Slamin, ei au început lucrările de mecanizare în fiecare secție, schimbîndu-se astfel complet vechiul sistem de lucru. Pînă atunci transportul materiei prime era efectuat de 40 de muncitori, care cărau bumbacul brut în saci pe o distanță de 100 m. și-l urcau la o înălțime de 5 m. Acum, transportul bumbacului brut se face pe cale pneumatică, prin tuburi, asigurîndu-se alimentarea continuă a tuturor mașinilor de egrenat. Mina de lucru la transport se reduce astfel cu 35 muncitori.

Prin noul sistem de lucru s-a înlăturat complet rispa de materie primă. În lunile iulie, august, septembrie și octombrie ale anului trecut s-a instalat distribuitorul de bumbac brut la mașini; prin aceasta au fost înlăturiți încă 6 oameni care au putut fi trecuți la alte operații. Prin alimentarea mașinilor pe cale mecanică se înlătură și timpii morți care se pierdeau cînd muncitorul de la mașină urma cu coșul în egrenor.

Transportul fibrei de la egrenare la sala de balotare se face tot pe cale pneumatică — prin tubulatură — crușîndu-se munca a doi oameni și înlăturîndu-se pericolul de incendiu care exista înainte, din pricină că toată sala era plină de vată din bumbac egrenat. Tot prin instalarea condensatorului care separă fibra de praaf se face și desprăfuirea, astfel fiind protejată sănătatea muncitorilor.

Îndată ce semnele se desprind de fibră, ele sînt colectate de șnecuri prin elevozii care le distribuie la mașinile de lînterit; alte șnecuri colectează sămînța lînterată și o transportă — prin tubulatură — direcți la magazie, dînd și aici posibilitatea ca 9 persoane să lucreze la alte muncii. În acest fel se înlătură com-

plet rispa și se reduce la maximum accidentele de muncă.

Balotarea se face cu prese mecanice. Baloturile se învelesc în pînă de sac și se cos în presă — potrivit inițiativei muncitorului Petre Craicu, care a observat că baloturile de fibră cusute în presă sînt mai bine strînsse. În acest fel se înlătură și timpii morți și se economisesc aproximativ 3 ore de muncă întrebunțate înainte pentru cosirea baloturilor.

Echipa de balotari, condusă de tovarășul Mircea Gălnă, depășește zilnic norma cu 30 la sută, fiecare muncitor cîștigînd între 50—70 lei în 8 ore de muncă. Muncitorii și-au însușit instrucțiunile făcînd zilnic înainte de începerea lucrului de către inginerul Slamin Ion. În sala de egrenare, muncitorii folosesc acum mai bine capacitatea de lucru a mașinilor și cele 480 de minute de muncă, reușind să depășească zilnic norma cu 20 la sută. Printre frunțași în muncă sînt tovarășele V. Maria Manea, P. Maria Manea, Petra Pata și Stela Mola, care dau dovadă de disciplină și interes față de muncă.

La mecanizarea procesului de producție în întreprindere a contribuit efectiv colectivul de mecanici compus din 6 tovarăși, în fruntea cărora muncetea Dumitru Măslină și utemiștul Traian Enache, care a devenit de curînd candidatul de partid. El întreprinde bine utilajul, verificînd regulat instalațiile și due o muncă neobosită la uzina electrică. Utemiștilor Ștan Vrabie, Constantin Pascu și Ștefan Clejanu — îi se datorează multe dintre aceste realizări.

Toate lucrările au fost executate numai de micul colectiv al întreprinderii. Vointa comunistilor și a utemiștilor a învins orice greutăți și a făcut ca stația de egrenat bumbac din comuna Arsache să producă cu 171 la sută mai mult pe cap de muncitor față de anul trecut. În timpul efectuării mecanizării s-a făcut o economie de 23.000 lei, folosindu-se materialele din rezervele interne ale întreprinderii. Prin mecanizare, lucrul se face mai ușor, mai ieftin și mai bine și se economisesc trimestrial cite 61.358 lei. Acum, muncitorii s-au angajat să-și realizeze planul trimestrial cu 5 zile înainte de termen și sînt hotărîți să-și respecte angajamentul luat.

Correspondent MIRCEA SOARE

După exemplul colectivistiilor

BIRLAD (de la corespicientul nostru). Folosînd timpul prielnic, țărani muncitori din regiunea Birlad au plivit culturile de primăvară și toamnă.

Cele mai mari suprafețe au fost plivite în raioanele Poștani, 6077 hectare, Zeletin 5392 hectare și Birlad 2936 hectare. Frunțași în aceste munci au fost îndeosebi gospodăriile agricole colective din raionul Zeletin. Gospodăria colectivă „Vasile Roaită” din comuna Godinești și „Steagul Roșu” din Cerești au fost primele gospodării agricole colective care și-au

plivit întreaga suprafață de păloase.

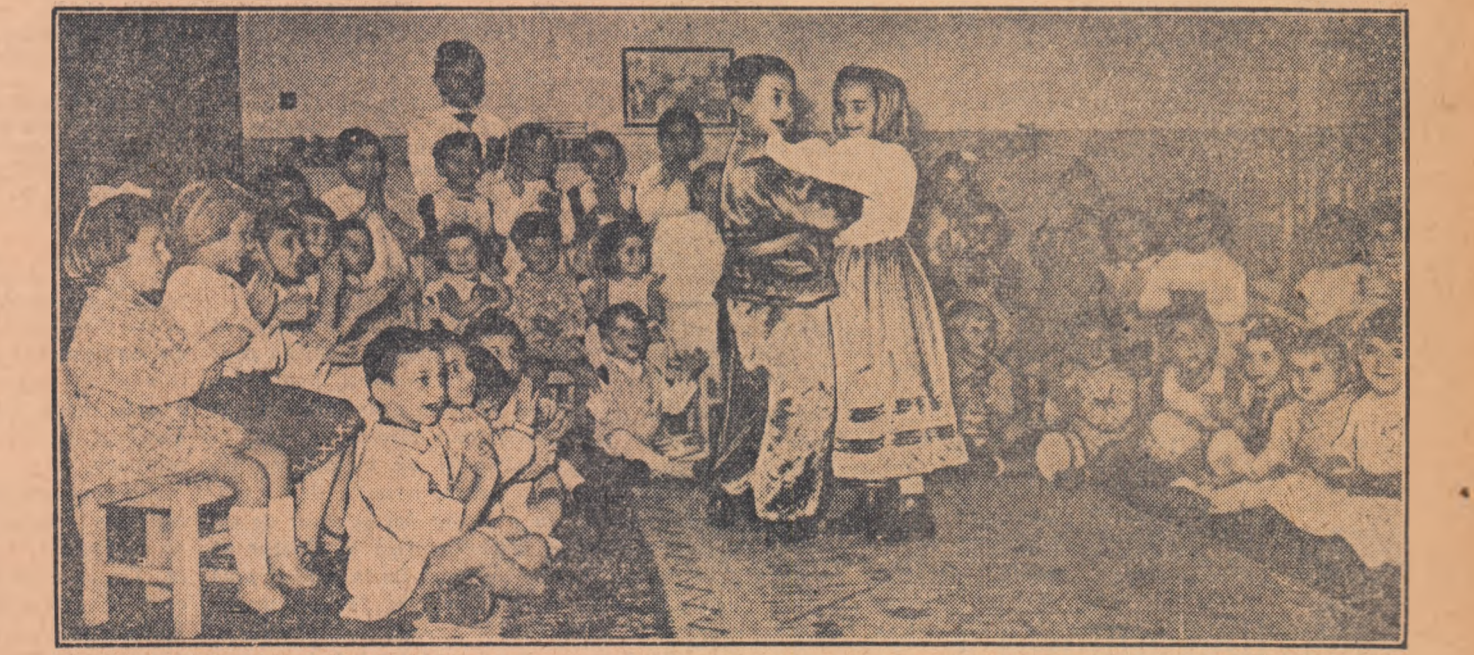
Exemplul lor a fost urmat și de țărani muncitori cu gospodării individuale. Astfel, Gheorghe Burghilea, Gheorghe Beldiman, Vasile Bochui și alții din comuna Vultureni au fost primii care au început plivitul păloșelor și boronitul porumbului. Acolo unde buruienile au început să crească mai repede, a început și prașitul la porumb, floarea-soarelui și cartofii. Numai în raionul Birlad s-au prașit pînă acum 1217 hectare, dintre care 200 hectare cu

porumb și 596 hectare cu floarea-soarelui. Și în raionul Zeletin s-au prașit pînă la 22 mai 217 hectare cu porumb.

Paralel cu lucrările agricole, în raioanele cu sector viticol dezvoltat se desfășoară lucrările de întreținere a viilor. Toate celelalte lucrări ca: dezgrăpatul, curățatul, arăcîtul, sapa mare, fiind terminate, s-a trecut la stropitul împotriva mamei. În sectorul individual s-au stropit pînă acum 43 hectare în raionul Adjud, 106 hectare în raionul Pancliu.

Adesea trecînd pe stradă zărim tineri și chiar copii a căror înfrîșare îi arată a nu fi originari de pe meleagurile noastre: sînt fii și fiice ale eroinei Coree. El invaște și cresc sub aripa ocrotitoare a patriei noastre. Sînt și ei copii iubiiți ai Bucureștiului. Pak Su Bin invaște la Școala medie tehnică de chimie. Sin Hien E, este la Școala medie tehnică alimentară. Privindu-l simți o curăță și puternică bucurie. Bucureștii, acest oraș care nu era în stare în trecut să-și hrănească și să-și învețe proprii săi copii, se ocupă acum și de copii ai unei țări surori, pe care-l crește cu toată dragostea și răspundere. Cînd se vor întoarce în patria lor el vor purta veșnic în inimă Bucureștii căruia numeroși călători din strălîntate l-au zis cu multă simpatie „Orașul florilor și al copiilor.”

M. ZONIS

Iată-i pe micii stăpîni ai căminului de zi al C. S. P. din Capitală la un spectacol artistic realizat cu „forțe” proprii.

Vedere din oraș

Neasemuit de frumoasă e camera oglinzilor din Palatul cultural. Marii meștri anonimi au creat de-a lungul veacurilor vitralii care numai în palatele împărătești din bamele copilăriei s-ar fi putut găsi. Minunatele vitralii din această cameră, formate din bucățile de sticlă de toate culorile, asemenea celorlor curcubeului, încheiate în cositor subțire, reprezintă vechi legende secuiești.

Acești mari meștri, în trecut, robi pe pământurile groșilor, au creat minunățiile artei populare pentru huzurul bogătașilor.

Aici, în orașul vitraliilor asemănătoare curcubeului, Muzeul Regional păstrează un juvăt din secolul XVIII, aparat de tortură care a încălțat cindva gramașul și minile miilor de robi români și secui. Aici, în orașul acoperșurilor de mozaic lucitor, găsim un vechi document, o praviță a lui Gavrilă Bethlen, principele Ardealului, către stăpînirea din scaunul Mureș, care cere ca de grabă să se porceadă la pedepșirea tobogăului Nagy Hanga Ștefan, fugit de pe moșie.

ÎNFLOREȘTE INDUSTRIA

În anii puterilor populare în Tg. Mureș au luat ființă numeroase fabrici și întreprinderi. Dintr-un oraș de meșteșugari, Tg. Mureș a devenit un puternic centru industrial.

Pe malul Mureșului, în locul unui mizer atelier de panele, s-a ridicat în acești ani o impunătoare fabrică de mobilă: „Simo Geza”. Aci lustruitoarea Solyom Vilma își depășește zilnic planul de producție, iar Szekely Francisc a câștigat titlul de frunțas în producție. Și Solyom Vilma și Szekely Francisc sînt în întrecere. De fapt în întrecere e întreaga fabrică. În ultimul timp muncitorii fabricii au dat peste plan 200 de garnituri de mobilă populară tip „Ardealul”, mobilă mai frumoasă, mai durabilă, mai lefină. Colectivul acestei fabrici și-a îndeplinit în cîntec zilele de 1 Mai sarcinile ultimului an al cincinalului.

Printre nenumăratele întreprinderi noi construite se numără și fabrica de unelte „Transilvania”, fabrica de pline, clădirea uriașă a întreprinderii „Frigotehnica” etc. Dar nu s-au construit numai noi întreprinderi. Vechile ateliere și fabricuțe cu utilaj învechit au fost reconstruite, dezvoltate și reutilate cu mașini moderne. Zeci de ateliere dispuse ca clupercile prin oraș, lăsate în paragină de foștii patroni au fost reorganizate în cadrul atelierelor centrale nou construite ale cooperativei metalurgice „Clocanul”. De la înființarea ei, cooperativa a cunoscut o dezvoltare considerabilă. Numal de la începutul planului cincinal la secția electro-aparaturii volumul producției a crescut de 5,5 ori, iar productivitatea muncii cu 25 la sută. În același timp, la secția de producție a bucurilor de larg consum, volumul producției a crescut de 7,5 ori.

Se dezvoltă întreprinderea metalurgică și de produse chimice „Ludovic Minschi”, fabrica de zahăr „Bernath Andrei”, fabrica de cărămizi „Mureșul”, ale combinatului de industrie locală „Lazăr Odón” ale cooperativei de confecții „Textila Mureșul” etc.

În aceste zile muncitorii din toate fabricile și întreprinderile orașului luptă pentru îndeplinirea sarcinilor ultimului an al cincinalului. În fruntea acestei lupte se află și muncitorii fabricii de produse finite din piele „Petofi Șandor”. Ei au realizat cu 11 zile înainte de termen planul de producție pe primul trimestru al acestui an. Datorită faptului că 95 la sută dintre muncitorii participă la întrecerea socialistă și folosesc pe scară largă metodele sovietice, productivitatea muncii a crescut cu 12 la sută față de plan, realizându-se

totodată economii în valoare de 93.500 lei.

Numal de la 1 Ianuarie și pînă la 23 martie, colectivul acestei fabrici a produs peste plan articole din piele în valoare de peste 982.000 lei.

Cu 11 zile înainte de termen și-a îndeplinit planul de producție pe trimestrul I și colectivul Atelierei centrale de reparării auto, inovțiile și raționalizările realizate de la începutul acestui an aplicate în producție. Au ajutat pe muncitorii să mărească productivitatea muncii și să reducă prețul de cost al reparațiilor. Astfel, la rodajul motoarelor auto, prin înlocuirea benzinei cu gaz metan, se economisește lunar 6.400 litri de benzină.

Trenuri lungi gîrșesc zilnic gara Tg. Mureș purtînd pe tot întinsul patriei produsele orașului. Acesta e rodul îmbelșugat al oamenilor înfrățiiți în muncă și viață.

De-a lungul anilor

Pe o stradă din Tg. Mureș se află o casă veche, cu ziduri groase și ferestre zăbrele. Deasupra porții veghează o bufniță de fier. Aici se află biblioteca „Tekei” renumită în toată Europa pentru volumele rare pe care le cuprinde. Sînt aici peste 32.000 de cărți, datînd din secolele XV, XVI, XVII, XVIII, 560 de cărți scrise rînd cu rînd de mînă, 57 cărți uclite în lume, mii de rarități.

Vizitatorii acestei bibliotecii, privind operele vechi de valoare universală ale unor celebri oameni de știință și scriitori, se opresc și asupra unei cărți vechi cu folie îngalbenite și scoarțele tocite, purtînd numele modest al meșterului fierar Nagy Szabo Ferenc din Tg. Mureș. Memorile lui Nagy Szabo Ferenc sînt scrise de mînă în secolul XVI.

Cronicarul descrie cu pașune fîntîni din întîmplările acelor vremuri. Folie îngalbenite ale vechii cărți, redau efoniant barbarul măcel organizat de feudali în Tg. Mureș, împotriva tobogărilor care luptau pentru libertate.

Și atunci ca un singur om s-au ridicat laolaltă seculi și romînii. Feudalii au simțit iarăși ce puternic știu să izbească cu furci și coase pumnii trudiți ai tobogărilor seculi și romînii.

Te ugi la cartea veche și nu-ți vine a crede că aceste foli îngalbenite conțin atîtea măririi ale tradițiilor seculare de prietenie și ajutorare frățească ale romînii și seculor.

Citîm azi cu emoție rîndurile vechi de patru secole ale cronicarului Nagy Szabo Ferenc despre prietenia seculor și romînii.

Pagina noastră „Azi prin Tg. Mureș”, din ciclul de pagini speciale cu tema „Să ne cunoaștem patria”, vrea să vă înfățișeze centrul administrativ al Regiunii Autonome Maghiare, regiune care a luat ființă ca expresie a politicii naționale a partidului nostru.

Articolul 19 din Constituția noastră spune: Regiunea Autonomă Maghiară a Republicii Populare Romine este formată din teritoriul locuit de populația compactă maghiară, secuică și are conducere administrativă autonomă, aleasă de populația Regiunii Autonome...

Centrul administrativ al Regiunii Autonome Maghiare este orașul Tîrgu-Mureș. „Azi prin Tg. Mureș” povestește despre vremurile noi care s-au statornicit în acest oraș din patria noastră liberă, despre prefacerea și reînnoirea orașului, despre această muncă uriașă, stăruitoare și înflăcărată a oamenilor, unii azi, mai mult ca oricînd.

Un talentat sculptor

În dîmnețea aceea, sculptorul Ștefan Csorvassy a făcut ultimele retușuri la macheta în gips a unui grup de țărani răscolți. Artistul și-a găsit motiv de inspirație în luptele seculare ale țărănilor pentru libertate și pămînt. Sculptorul a înfățișat un grup de țărani romîni și maghiari din timpul răscolului lui Gheorghe Doja, porniți împotriva asupritorilor cu topoare și coase.

Cunoscutul sculptor de naționalitate maghiară Ștefan Csorvassy, laureat al Premiului de Stat și al Medaliei de Aur a Păcii decernată de Consiliul Mondial al Păcii pentru sculptura „Partizanii coreenți”, este un talentat maestru al artei noastre plastice, un renumit și iscusit maestru al sculpturii, crescînd în anul regimului democratic popular. Dalta lui dă formă și viață lemnului de nuc și gipsului. Monumentele și sculpturile sale împodobesc astăzi sălile expozițiilor din țara noastră sau colindă prin sălile expozițiilor celor mai mari orașe ale Europei: Moscova, Viena, Budapesta, Praga, Stockholm etc.

Atelierul sculptorului Ștefan Csorvassy — o încăpere nu prea mare, însă cu ferestre largi prin care lumina pătrunde din belșug — este situat pe una din străzile vechi ale Tg. Mureșului. Aici, în atelierul său, în mijlocul creației sale, a schișelor și machetelor, își petrece sculptorul cea mai mare parte a timpului. O mare parte din timp o dedică însă și vizitării și discuțiilor cu cetățenii din cartier. Oamenii muncii din circumscricția electorală 136 l-au ales deputat în Sfatul popular al orașului Tg. Mureș.

E frumoasă și fericită viața pe care o trăiește azi în Tg. Mureș sculptorul Ștefan Csorvassy. El nu va uita însă nicodată viața grea de mizerie pe care a trăit-o în anii regimului burghez-moșteresc.

De la regimul burghez-moșteresc nu am primit decît mizerie — ne spune Csorvassy — amîntîndu-și de anii grei ai uceniciei la foștii ateliere particulare de mobilă Szekely-Reti din Tg. Mureș. Fiu de cizmar, n-am putut să învîd nici carte ca lumea dar mite să studiez arta sculpturii.

„Se lasă umbrela înserării. În atelierul sculptorului Ștefan Csorvassy s-au aprins lumînile. Munca sa neobosită de creație pusă în slujba înfrumusețării vieții omului continuă.

De la Tg. Mureș în Australia

În vitrinele magazinelor din Tg. Mureș ca și în ale celorlalte orașe — poți vedea produsele cooperativei. Arta populară, casete, bibelouri, servicii de birou și toaletă, păpuși mari și mici din lemn și ceramică etc. Sînt obiecte în care gingaș se împletește cu gustul artistic ales. Ele trădează mina pricepută a maeștrilor artei populare.

Cooperativa „Arta populară” e tînră. A luat ființă abia în octombrie 1954, dar este în continuă dezvoltare. S-au creat de acum numeroase secții: strungărie în lemn, sculptură, pictură, ceramică și păpuși. În aceste secții pot fi admirată la muncă lor migăloasă meșterii sutolelor de produse ale cooperativei.

Tinere pricepute, bune cunoșcătoare ale artei populare rominești și secuiești se găsesc din belșug în Regiunea Autonomă Maghiară. În secția de pictură de pildă lucrează cîteva tinere venite nu de mult la oraș, din diferite comune ale Regiunii Autonome Maghiare: Ilona Strögar, Ana și Elena Pop, Deneș Elizabet și altele. Au venit să lucreze la cooperativa și absolvenții ai școlii medii de artă printre care și ugeniștele Szöcs Hilda, Balazs Etelka și Nagy Ibolya.

Produsele cooperativei sînt cerute și căutate și peste hotare. S-au primit comenzi pentru diferite obiecte din Australia, Danemarca, Norvegia, Elveția, Egipt și Siria, comenzi care s-au executat sau care mai sînt încă în curs de executare. Cum să nu fie mîndri muncitorii cooperativei „Arta populară” de frumoasele lor creații care din Tg. Mureș pleacă la mii și mii de kilometri, tocmai în îndepărtata Australia?

La marginea orașului

În vitrinele magazinelor din Tg. Mureș ca și în ale celorlalte orașe — poți vedea produsele cooperativei. Arta populară, casete, bibelouri, servicii de birou și toaletă, păpuși mari și mici din lemn și ceramică etc. Sînt obiecte în care gingaș se împletește cu gustul artistic ales. Ele trădează mina pricepută a maeștrilor artei populare.

A doua scrisoare...

Nu știu dacă vă mai aduceți amînt de mine. V-am scris în urmă cu aproape trei ani și scrierea mea a fost publicată în nr. 1016 din 27 iulie 1952 al „Știntei tineretului”. Era în zilele apariției proiectului nostru de Constituție. Atunci v-am scris că eu, Szabo Lajos, fost ucenic tîmpalar de la vîrsta de 13 ani, mașinist la Teatrul Secuic de Stat din Tg. Mureș, vreau să mă fac artist. În scrisoarea mea am arătat că proiectul Constituției marilor noastre drepturi mă face să întrezăresc împlinirea cutezătorului meu vis.

Cîteva luni după publicarea scrisorii mele, adică în toamna anului 1952, m-am prezentat la Institutul de teatru „Szentgyörgyi Istvan” din Cluj la examenul de admitere. Nu mai e cazul să vă descriu ce am simțit. Vă spun doar că am reușit.

A urmat apoi începutul vieții mele studentești. Aveam de învîns însă piedici. Resimțeam lipsa cunoștințelor de bază. Trebuia să depun multe eforturi. Seara învîntam și la liceul seral. Am fost însă ajutat. Am primit burse și, ca peste tot, am găsit la institut țovărășii de nădejde — comuniștii, utemiști, profesori buni, prietenii adevărați care m-au sprijinit. Am muncit cu îndrîjire. În anul II munca a mers și mai bine.

Acum sînt student în anul III al Institutului de teatru „Szentgyörgyi Istvan” care s-a mutat aici la Tg. Mureș. Am străbătut un drum greu, dar am avut întodeuna sprijinul partidului. Nu va fi ușor nici de acum încolo — trebuie să mai învînt multe pentru a-mi însuși pe deplin arta grea a actorului — dar același braț puternic îmi va veni în ajutor.

Vedeți, țovărăși, v-am scris în 1952 că vreau să fiu student la Institutul de teatru. Și într-adevăr am reușit să fiu. A doua mea scrisoare către „Știnta tineretului” o semnez acum: „Lajos Szabo, student”. Anul viitor veți primi a treia scrisoare de la mine. Atunci sub numele meu voi scrie „actor”. De ce pot să semnez azi „student”, de ce numele meu va fi însoțit anul viitor de cuvîntul „actor”? Nu e greu de răspuns la această întrebare. Oare nu este țara noastră patria liberă a oamenilor muncii uniți și fericiti, patria împlinitoare a celor mai cutezătoare vise? La noi drepturile nu sînt cuvinte vînturate, ci fapte ale vieții noastre de zi cu zi, ale vieții noastre libere și luminoase.

Sînt însă în lumea aceasta mare și oameni care nu privesc cu ochi buni realitățile patriei noastre, care vor să realizeze domnia burghez-moșterescă, pentru a putea storce profituri de pe spina naraa poporului. Acestora pe semne că nu le este pe plac nici faptul că eu, Szabo Lajos, fost ucenic tîmpalar, voi deveni actor. Cercușii imperialiste subapreciază însă un lucru deosebit de important în timpul vieții noastre. Noi, care am îndurat jugul greu al exploatarii nemiloase și care am apucat zilele cînd putem deveni ingineri, medici ori actori, știm să ne iubim patria. Noi, cei care am stat sub biciul greu al exploatarii capitaliste și care trăim astăzi liberi, avem o forță înzecită. Noi, care am gustat frumusețea zilelor de azi, vom ști să apărăm tot ce am cucerit. Noi ridicăm din piepturile noastre un zădărnice, de nepătruns în jurul patriei și vieții noastre noi.

Acum, duminică și în general timpul liber, cei doi tineri muncitori devinți cunoșcîți în fabrică pentru pricepera lor — și-l petrec împreună. Merg la cinematograful „teatru”, fac sport sau merg în excursii.

Acum sînt în întrecere socialistă pentru a da mai multe produse și mai bune pentru pace, pentru înflorirea patriei comune. Indiferent de rezultatul întrecerii, Pop Emil și Voaro Vasile vor rămîne mereu doi buni prieteni.

Doi buni prieteni

„Pop Emil e frezor. Voaro Vasile de asemenea. Primul e romîn, iar celălalt maghiar. Amîndoi lucrează în aceeași secție — secția freze — la aceeași mașină. Amîndoi sînt utemiști. S-au împrietinit în fabrică, în timpul muncii și s-au devenit prieteni în toată lupta pentru înfrîngerea greutăților, ajutîndu-se, criticîndu-se, sfătuirîndu-se.

Pop Emil a venit în fabrică cînd aceasta — și chiar atelierul unde lucrează — era încă în construcție.

Voaro Vasile a venit în fabrică mai de curînd, după ce a absolvit școala medie tehnică.

În toată muncii însuflețite pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru ridicarea calificării lor profesionale, s-au împrietinit. E drept, au existat și unele discuții mai aprinse. Așa s-a întîmplat atunci cînd Voaro a început să neglijeze curățirea mașinii. Incidentul s-a rezolvat însă repede, după o discuție mai serioasă. Voaro s-a angajat să nu mai lase nicodată mașina neîngrijită.

Acum, duminică și în general timpul liber, cei doi tineri muncitori devinți cunoșcîți în fabrică pentru pricepera lor — și-l petrec împreună. Merg la cinematograful „teatru”, fac sport sau merg în excursii.

Acum sînt în întrecere socialistă pentru a da mai multe produse și mai bune pentru pace, pentru înflorirea patriei comune. Indiferent de rezultatul întrecerii, Pop Emil și Voaro Vasile vor rămîne mereu doi buni prieteni.

Din viața orașului

Nu de mult s-au terminat lucrările unei noi stații de radio-amplificare. E vorba de stația care deservește — prin cele 300 difuzoare care dispune — complexul C.F.R. precum și gara orașului și împrejurimile sale.

La marginea de răsărit a orașului se construiește un nou cartier muncitoresc. Blocurile moderne cuprind mai multe apartamente formate din 2 camere, bucatărie, cămară, baie, instalații de apă, gaz metan și electricitate și 9 școli medii tehnice. În noul cartier 41 familii s-au mutat în Trutul de Construcții, 20 familii de muncitori de la fabrica „Simo Geza”, „Andrej Bernath” și altele.

În Tg. Mureș activitatea sportivă a luat în ultimii ani un avînt deosebit. De la cei 200 de sportivi înregistrați în 1945 s-a ajuns astăzi la peste 65 de colective sportive bine organizate care cuprind aproximativ 12.000 sportivi. Pentru a asigura condiții corespunzătoare practicării diferitelor ramuri sportive, s-au construit și amenajat peste 45 de terenuri și baze sportive.

În trecut Tg. Mureș n-a avut școli suficiente. Azi funcționează în oraș 4 școli elementare cu 4 clase, 7 școli elementare cu 7 clase, 4 școli de 10 ani, 4 școli profesionale și 9 școli medii tehnice. În comparație cu anul 1939, în prezent, corpul didactic din oraș a crescut cu 75 la sută.

De la începutul anului, O.C.L. „Alimentara” a pus la dispoziție oamenilor muncii prin cele 49 magazine, 9 chioscuri, 15 magazine de pline și 10 de carne.

O.C.L. „Industrial” deservește pe cetățenii prin 38 magazine de textile, încălțăminte, galanterie, metal, obiecte casnice, mobilă etc.

Cartea în Tg. Mureș e un obiect mult căutat. Directorul centrului de librării și difuzare a cărții povestește că zecile de mii de cărți trimise pentru Tg. Mureș nu satisfac cerințele crescînde ale populației. Nouățiile nu se mai găsesc la 2-3 zile după apariție. De pildă, în luna martie s-au vîndut 61.633 cărți. (Tg. Mureș are circa 70.000 locuitori).

În fațete de 1944 la Tg. Mureș erau 18 medici, 3 surori și 3 moașe. Acum numărul medicilor s-a înzecit. În oraș au 118 medici, 18 felceri, 22 surori de ocrotire, 4 surori școlare și 14 moașe.

Zece ani de la înființarea universității „Bolyai”

Se împlinesc 10 ani de la înființarea universității cu limba de predare maghiară „Bolyai” din Cluj.

Înființarea universității „Bolyai” a însemnat o victorie a politicii înțelepte a partidului nostru în problema națională. Înființarea în condițiile istorice create de eliberarea României de către eroicele armate sovietice, actul de naștere al universității „Bolyai” a constituit o dovadă a triumfului ideilor leninist-staliniste despre problema națională asupra concepțiilor naționaliste, sovine ale cercurilor reacționare atât maghiare cât și românești. Lupta n-a fost de loc ușoară. La adăpostul unor lozinci patriotice, naționaliste, cercurile reacționare au încercat să împiedice înființarea universității, iar mai apoi au vrut să zădărnicească transformarea acestei instituții de învățământ superior într-un înalt for al științei și culturii înalte.

Cucerirea puterii politice de către proletariat în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a făcut posibilă zdrobirea tuturor acestor încercări și a permis înființarea — într-un termen relativ scurt — a acestei instituții universitare.

Importanța deosebită a înființării universității „Bolyai” trebuie judecată nu numai în cadrul ansamblului de măsuri luate de statul nostru democrat-popular pentru justa rezolvare a problemei naționale. Decretul-lege de înființare a acestei universități, apărut într-un număr al Monitorului Oficial din mai 1945, constituie doar o verigă în lanțul de măsuri luate de partid și guvern pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi a minorităților naționale cu poporul român. Numai pe fondul marilor realizări obținute în acești ani în ceea ce privește întărirea unității morale-politice a poporului nostru poate fi apreciată la adekvat valoarea înființării — în urmă cu 10 ani — a universității „Bolyai”.

An de an, universitatea noastră a crescut. Neprecupețindu-și grija și atenția, statul democrat-popular a înzestrat instituția noastră cu materiale didactice moderne, a răspuns cerințelor unui învățământ cu adevărat științific prin asigurarea unui colectiv de cadre didactice cu o înaltă calificare profesională. Este bine să dau aici câteva cifre grațioase. Dacă în anul universitar 1954-1955 numărul săliilor de curs și al laboratoarelor era de 40, în anul universitar 1954-1955 el s-a ridicat la 75. În cei 10 ani scurți de la înființare sa, universitatea și-a mărit numărul locurilor ajungând azi să poată cuprinde un număr de 1798 studenți dintre care 870 primesc burse lunare. Unii dintre ei, frunzași la învățătură ca David Albert din anul III al Facultății de istorie-filologie primesc burse republicane, alții burse „Gheorghe Gheorghiu-Dej”, iar studenții frunzași Kozma Gyorgyi din anul IV al Facultății de istorie-filologie i-a fost acordată bursa „Nicolae Bălcescu”. Aceasta s-a putut realiza și prin ceea ce în cadrul universității a crescut numărul facultăților. În momentul creșterii sale, universitatea avea următoarele facultăți: litere și filosofie, drept și economie politică, științe, medicină umană. În decursul celor 10 ani, Facultatea de medicină umană a fost transferată la Tg. Mureș, în cadrul Institutului medico-farmacologic cu limba de predare maghiară. În cadrul universității au luat ființă noi facultăți, printre care: matematică, fizică, chimie, științe naturale, geo-geografie, pedagogie și altele.

A crescut de asemenea numărul cadrelor didactice. În anul 1946, de pildă, numărul acestora era de 111, iar în anul universitar 1954-1955 de 314. Universitatea noastră se mândrește cu asemenea personalități științifice ca Bányai Ladislau, rectorul universității, Szabédi Laszlo și alții.

Ca rod al atenției și griji acordate de partid și guvern universității noastre, nivelul general științific a crescut în mod simțitor. În cadrul orelor de curs, al seminariilor, ca și în mijlocul cercurilor științifice, studenții, sub îndrumarea părintească a cadrelor didactice, desfășoară o bogată activitate creatoare. De pildă, în cadrul recentei conferințe orașenești a

Corespondenții scriu despre activitatea sportivă

Pe lângă cercurile ce activează în cadrul Caselor pionierilor din Vălenii de Munte a luat ființă și un cerc de aeromodellism.

Pe mesele din sală, pe pereți, sau afirmate de plafonul încăperii se găsește tot felul de avioane: unele mai mici, altele mai mari, unele cu scheletul îmbrăcat în hirtie cafenie, altele cu hirtie transparentă, iar altele cu motoare și elice, întocmai ca avioanele reale. Constructorii lor nu sînt alții decît pionierii, membri ai cercului de aeromodellism.

Visul lor ca și al tuturor pionierilor din patria noastră va prinde viață. Azi ei sînt aeromodeliști, mâine vor fi constructorii de avioane sau șoimi neînfrinși ai cerului patriei.

Corespondent MIRCEA STANESCU

Majoritatea elevilor de la Școala medie de băieți din Deva au trecut normele complexului G.M.A. Pe pleburile a 105 tineri din școala noastră strălucesc însignele G.M.A. De curind, pe terenul sportiv al școlii, 83 elevi și-au trecut cu succes toate probele G.M.A. de gradul I. Dorința noastră este ca nici un elev să nu fie fără însigna G.M.A.

Corespondent STELIAN MUNTEANU

La gospodăria agricolă de stat Bucium, raionul Iași, activitatea sportivă este tot mai intensă. De curind, 25 de tineri din gospodărie și-au trecut toate probele G.M.A. gradul I. Printre aceștia sînt și frunzași în producție utemiști Soarel Constantin și Mocanu Ion.

Corespondent DAN ELIȘCA

În vederea concursurilor sportive ale tineretului ce se vor desfășura în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia, sub îndrumarea organizației de partid și cu sprijinul organizației de bază U.T.M., tinerii din comuna Cucuruz, raionul Giurgiu și-au amenajat pe bază sportivă în satele morii din comună pe un loc viran, peste 30 de utemiști și tineri au început lucrările de amenajare a terenului pe care l-au nivelat și l-au marcat conform regulamentului. Utemiști Floarea Stănculescu, Ion Proțeasa, Cojocaru Ion, Pirlog Ștan și Dicu Zamfir s-au evidențiat în această frumoasă acțiune.

Acum pe terenul de sport al comunei Cucuruz, tinerii se antrenează intens în vederea participării la competițiile ce se vor desfășura în cinstea Festivalului.

Corespondent GHERMĂN OVIDIU

Crește numărul inovațiilor

Cu mașina specială de frezat pen și oglinzi la ventilele-vane, numărul inovațiilor aplicate în industria petroliferă, în primele 4 luni ale acestui an, se ridică la 501, iar valoarea economiilor anuale ce se realizează se ridică la suma de 13.807.657 lei.

Această mașină se compune din 1.500 de piese și înlocuiește complet munca manuală. Inventată de maestrul mecanic Ion Anghel de la atelierul ofiului de extracție Boldești, ea va fi introdusă în curînd în fabricația de serie la uzinele „1 Mai” din Ploiești.

Din activitatea cursanților cercului politic

În toamna anul trecut, în satul nostru, Lunca Frumoasă, din raionul Clisău, s-a deschis un cerc politic U.T.M. Tovărășii Călin Vasile, secretar al acestui organizații de bază U.T.M., utemiști l-au încredințat și sarcina de a conduce cercul politic. Cum a muncit tov. Călin Vasile? Aș putea vorbi mult despre felul cum se pregătise propagandistul pentru fiecare lecție, despre ajutorul pe care l-au primit cursanții în tot timpul anului etc. Faptele vorbesc însă mai bine.

Organizația de bază U.T.M. sub conducerea organizației de partid, trebuie să facă educația comunistă tinerilor țărani muncitori din comună. Cercul politic e una din formele prin care organizația își îndeplinește această sarcină. În una din zile, 6 tinere fete, în urma muncii de lămurire dusă de utemiști, au cerut să urmeze cursurile cercului nostru politic. Alături de cei 18 utemiști, cele 6 tinere au fost îndrumate de propagandist și-au străduit să însușească cit mai temeinic lecțiile predate în cerc. Cunoștințele îndrumate preocupă organizația, participarea la unele acțiuni întreprinse de organizație, în cursul anului de învățământ politic, ele au cerut să fie primite în U.T.M.

Multe lecții s-au predat la cercul nostru politic. Dar n-a fost una în care propagandistul să nu fi legat problemele teoretice de sarcinile ce reveneau organizației U.T.M. din satul Lunca Frumoasă. Fiecare tînar, fiecare cetățean din sat are datoria să-și predea cotele către stat. Și despre acest lucru au învățat participanții la cercul politic. Dar în satul nostru s-au mai găsit cetățeni care nu au respectat această obligație. Elevii cercului politic însă au aplicat în practică ceea ce au învățat. Cele 6 echipe formate din tinerii cursanți au mers din casă în casă pentru a lămurii cetățenii despre importanța predării cotelor. Utemiștii Constantin A. Drăghici, Eleonora

Bogza și Dida Neagu au muncit cu mult simț de răspundere. Ei au lămurit pe toți cetățenii de pe strada de care răspundeau, convingîndu-i să-și predea cotele în întregime pe anul 1954 și pe primul trimestru al anului în curs.

În comuna Pîrșcov s-a construit prin muncă voluntară căldrea căminului cultural. Utemiștii din satul Lunca Frumoasă în frunte cu cursanții cercului politic au dat și aici o mîină de ajutor. Ei au efectuat peste 600 ore muncă voluntară. Aspectul satului lor a început să-și însușească din ce în ce mai mult. Cele 2 drumuri ce duc spre pădurea de lângă Petruș s-au desfundat. Căruțele nu mai puteau pătrunde pînă la pădure. Cursanții cercului politic au luat inițiativa reparării lor. Și cum puteau trece și vedea faptul că în cîmp există o finăntă părăsită? În scurt timp fințina a fost dată în folosință. Propagandistul cercului politic, tov. Călin Vasile, alături de Merla Bogza și Dida Neagu, Anica Stancu, Mîia Drăgușin, Ion Drăgușin, Vasile Stancu, Ștefan Zaharia și alții au lucrat cu mult suflet pentru înfrumusețarea satului.

Au fost plantați de asemenea 245 pomi fructiferi. Numai Constantin A. Drăgușin a plantat 21 pomi, iar Dida Neagu 18.

Aceștea sînt doar câteva fapte care dovedesc ce influență au avut cunoștințele căpătate la cercul politic în munca și viața utemiștilor și a tinerilor din satul nostru.

Acum cîva timp, într-un cadru sărbătoresc cursul nostru politic și-a închis cursurile. Cursanții au participat activ la discuții, mulți dintre ei fiind dovadă de maturitate politică în dezbaterile problemelor. La convocarea de închidere a cercului politic s-au stabilit concret sarcinile ce revin fiecărui cursant în perioada imediat următoare.

Corespondent DINCA DUMITRESCU

Congresul Mondial al mamelor se va ține la Paris între 7-10 iulie

Comitetul Internațional de pregătire a Congresului mondial al mamelor face cunoscut că Congresul mondial al mamelor se va ține la Paris între 7-10 iulie.

Pregătiri active se duc în 65 de țări. Se formează delegații care să reprezinte cele mai diferite părți de femei; numeroase organizații feminine și personalități feminine susțin obiectivele Congresului, de a apăra copiii împotriva războiului, pentru dezarmare și prietenie între popoare.

Luna iunie va fi „luna mamelor” în cursul căreia vor avea loc numeroase întruniri, discuții și tot felul de acțiuni în susținerea Congresului mondial al mamelor. Aceasta va îngădui fiecărei mame să-și exprime nădejdea și revendicările și să aleagă delegatele pentru congres, pentru a da glas voinței lor hotărâte pentru pace.

S-a adresat o invitație tuturor organizațiilor de femei, tuturor organizațiilor din care fac parte și femei și tuturor mamelor, să sprijine Congresul, să se pregătească pentru el și să trimită delegații.

Manifestări cinematografice pentru tineret

În întîmpinarea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Varșovia, Ministerul Culturii, împreună cu C.C. al U.T.M., organizează în perioada 15 iunie-30 august 1955, manifestații cinematografice pe tot cuprinsul țării. Cu acest prilej vor fi prezentate filme care prin tematica și conținutul lor pasionante tineretului. Manifestațiile cinematografice vor fi precedate de conferințe și împletite cu manifestații culturale ale tineretului.

Totodată în cadrul manifestațiilor cinematografice se vor organiza cicluri de filme: „Săptămîna tineretului”, precum și „Festivalul filmului polonez”.

Cu ocazia Festivalului filmului polonez vor fi prezentate filmele: „Cel 5 din strada Baraca”, „O noapte de amîntiri”, „Sub steaua frigilăna”, „Urmărirea”, „Pe baricadă”, „Sfîrșitul unei cariere”.

În București vor rula următoarele filme, în cadrul manifestațiilor cinematografice, în luna iunie: „Îmblînzirea de tigri”, la Gh. Doja, Boleslaw Bierut, 23 August; „2x2-citeodată 5”, la Nicolae Bălcescu, Muncă; „Bănuț”, la Tineretului; „Într-un port îndepărtat”, la Moșilor; „Mândri”, la Petruș, I. C. Frîmu, Înfrățirea, 1 Mai, Alex. Safta, Libertății, Gh. Doja; „Merele de aur”, la Rahova, Ilie Pîntilie, Vasile Roată; „Eu și bunicii”, la Alex. Popov, Floarea, Moșilor; „Libelula”, „Pe drumul libertății”, la Cultural, clubul Grivița Roșie, 1 Mai.

În numerele următoare ale ziarului vom publica lista filmelor care vor fi prezentate și în celelalte orașe, precum și în satele țării.

Ce să citim

Manole Cluceru: Cum am obținut 59.920 kg. sfeclă de zahăr la hectar.

Ediția Agro-silvică de stat; 1955; 16 pag.; 15 bani

În această broșură țărani muncitori Manole Cluceru, din satul Ungreni, raionul Chiocov, arată cum a muncit pentru a obține o recoltă de sfeclă de zahăr de 4 ori mai mare decît recolta obținută de ceilalți țărani muncitori din comuna sa.

Simplu și convingător, el demonstrează prin exemple proprii importanța aplicării cu strictețe a tuturor regulilor agrotehnice recomandate pentru această cultură. O deosebită atenție o acordă executării la timp a lucrărilor de întreținere. Astfel, povestește cum în anul 1953, deși a lucrat bine pămîntul și a însămintat la timp, recolta abia a depășit 20.000 kg. la hectar, din cauză că a întârziat răritul și prașitul. În anul următor, 1954, executînd toate lucrările la timp a recoltat aproape 60.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. În încheiere el spune: „Cît mi-a stat în putere, eu am realizat cîte ceva, dar încă n-am făcut tot ce se poate face... Ce ar însemna pentru țară ca toată lumea să se străduiască să dubleze recolta, deși nu sînt în întrecere sau să le împărească”. Și are dreptate: țara noastră ar deveni și mai puternică iar traiul nostru mai îmbelsugat.

Din experiența lui Manole Cluceru pot învăța multe lucruri folositoare toți cultivatorii de sfeclă de zahăr. Prin felul sfîntos în care descrie el cum a muncit și prin exemplele grațioase, broșura constituie o adevărată călăuză pentru toți cei ce luptă să obțină recolte din ce în ce mai mari de sfeclă de zahăr.

Gh. Mihailuc: Cum am obținut recolta de 1.821 kg. bumbac la hectar.

Ediția Agro-silvică de stat; 1955; 32 pag.; 30 bani

Anul trecut, brigada de cîmp de la cultura bumbacului din gospodăria agricolă de stat Chirnoși, regiunea București, a obținut de pe o suprafață de 75 hectare o producție mijlocie de 1821 kg. bumbac la hectar. Despre felul în care au muncit membrii acestei brigăzi ne vorbește brigadierul Gheorghe Mihailuc în broșura „Cum am obținut recolta de 1821 kg. bumbac la hectar”. Autorul începe cu descrierea condițiilor favorabile dezvoltării acestei plante și în special a cerințelor ei față de apă și căldură.

În continuare, Gheorghe Mihailuc scrie despre caracteristicile solului în care a fost însămintat bumbacul și trece apoi la descrierea lucrărilor executate de brigada pe care o conduce. El arată concret, cu exemple convingătoare cum a fost pregătit terenul în vederea însămintatului și cum s-a însămintat.

Din broșură se desprinde clar importanța îngrășămintelor organice și chimice pentru creșterea producției de bumbac.

Lucrările de întreținere a culturii de bumbac au stat în permanență în atenția brigăzii. Bumbacul a fost prașit de 7 ori; toate prașile au fost făcute mecanic, primele 6 fiind coplețate și cu prașile manuale, pe rînd. Despre importanța prașitului Gheorghe Mihailuc spune: „...una din cauzele care au făcut posibilă realizarea recoltei de 1821 kg. bumbac la hectar a fost și numărul mare de prașile”. Prin prașile repetate au fost distruse toate buruienile, iar pămîntul a reținut apa și a fost în permanență bine aerisit.

În perioada de creștere și de înflorire a bumbacului, brigada lui Mihailuc a mai executat o serie de lucrări care au înlesnit dezvoltarea și fructificarea plantelor; a făcut ciupitul, cîrîntul și polenizarea suplimentară artificială cu ajutorul abinelor. Paralel cu aceste lucrări s-a dus și lupta împotriva dăunătorilor.

În încheiere, brigadierul Mihailuc arată cum a fost stabilit timpul optim de recoltare și cum s-a organizat munca după metoda frunzașei sovietice Basti Baghirova.

Broșura scrisă de tov. Gh. Mihailuc este un prețos îndrumător pentru cultivatorii de bumbac.

Informații

Întreprinderea de stat pentru import și export „Elektromex” din Budapesta va deschide în curînd la București o expoziție în cadrul căreia vor fi prezentate aparate de măsură, aparate de laborator și auxiliare, realizate de industria ungară.

În cadrul expoziției vor fi prezentate de asemenea o serie de inovații din domeniul telecomunicațiilor, autovehicule și centrifuge pentru industriile chimică, farmaceutică și alimentară, cuptoare electrice, utilaj minier și utilaj pentru metalurgia prelucrătoare etc.

Specialiști sosiți din R. P. Ungară vor da publicului vizitator explicații în legătură cu produsele prezentate în expoziție.

Simbătă dimineața a sosit în Capitală o delegație de oameni de știință bulgari, care va vizita țara noastră la invitația Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Delegația este formată din prof. univ. dr. Pavel Hristov Pavlov, șeful catedrei de igienă veterinară a Institutului agronomic „Gheorghe Dimitrov”, doctorul în științe lingvistice Gheorghe Hristov Dimov, colaborator științific al Institutului de literatură bulgară de pe lângă Academia de Științe a R. P. Bulgaria și dr. Velick Traikov Velickov, colaborator științific al Institutului de cercetări psihoneurologice de pe lângă Academia de Științe a R. P. Bulgaria.

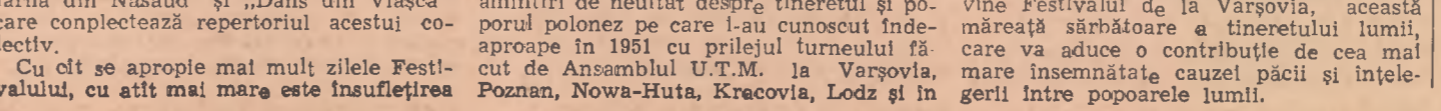
In Editura de stat pentru literatură politică

a apărut în broșură:

— Conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa — 11-14 mai 1955 — 24 pag. 25 bani

„Scinteia tineretului”

29 mai 1955 Pag. 3-a

Un aspect de la repetițiile „Dolina” și „Kukuleczka” (în limba poloneză).

tinerilor din Ansamblul U.T.M., cu atât mai plină de entuziasm și voințe e munca lor. Clădirea în care își are sediul Ansamblul U.T.M., răsună de cîntecul tineresc, de ropotul și chiuțurile dansatorilor, de melodiile interpretate de orchestra. Și cum ar putea fi altfel, cînd cu toții doresc fierbinte să poată merita încrederea de a reprezenta țara noastră la Festivalul Unil vor să-și revadă pe vechii lor prieteni din ansamblurile artistice ale Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, R. P. D. Coreene, R. D. Germane, ale tinerilor luptători pentru pace din Franța, Danemarca, Olanda, cu care de atlea ori s-au întîlnit legînd prietenii, împărțîndu-și reciproc, experiența, iar alții — cei mai mulți, sînt dornici să participe pentru prima dată în viața lor la o astfel de sărbătoare marea țăranelor lumii care are loc în afara grînzilor patriei noastre.

Mulți din actualii membri ai ansamblului sînt întîlniți pînă acum de trei ori cu tinerii din ansamblul „Stephan Hermlin” din Potsdam, cu care au legat relații nice prietenii. Cu tinerii din Ansamblul R. P. Chineze s-au întîlnit la Festivalul de la Berlin, cu ocazia turneului făcut de ansamblul chinez în țara noastră și la Festivalul de la București. Prietenii din chegate la întîlnirile internaționale ale tineretului lumii sînt dintre cele tralnice care nu pot fi uitate niciodată.

Faptul că cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților va avea loc în capitala R. P. Polone — Varșovia — reînscuță din ruine grație muncii pline de abnegație și însuflețire a poporului frate polonez, îl bucură mult pe membrii ansamblului. El păstrează impresii și amintiri de neuitat despre tineretul și poporul polonez pe care l-au cunoscut îndelung aproape în 1951 cu prilejul turneului făcut de Ansamblul U.T.M. la Varșovia, Poznan, Nowa-Huta, Kracovia, Lodz și în

